

Declaració institucional del 8 de març, Dia Internacional de les Dones

El 8 de març, Dia Internacional de les Dones, ens apleguem per reivindicar, més que mai, la força del moviment feminista com a motor de canvi i de transformació social. Celebrem els avenços i reconeixem les lluites guanyades, però també visibilitzem les dificultats persistents en la cerca d'una igualtat real i advertim del perill dels retrocessos davant una onada reaccionària que ja tenim a sobre.

El feminisme com a moviment de totes des de la seva diversitat, ha estat un far d'esperança, creant espais de reflexió i d'acció als nostres pobles i ciutats on cada vegada més persones, es reconeixen com a part d'un gran moviment que lluita per la construcció de societats més justes, equitatives i inclusives.

Aquesta força transformadora ha empoderat les dones, ha trencat barreres i ha establert nous horitzons per a la llibertat i la igualtat. Els avenços normatius i les mobilitzacions col·lectives han estat fonamentals en la construcció d'un món on les veus de les dones es fan escoltar cada cop amb més potència.

Gràcies al moviment feminista s'han aconseguit avenços significatius en els drets sexuals i reproductius, i en els drets laborals. I també s'ha situat el treball de les cures en el centre de l'agenda política i social. Tot i això, encara són molts els reptes globals que hem d'afrontar, com també ho són la bretxa salarial, la precarietat i la feminització de la pobresa, la falta de corresponsabilitat real dels homes en les tasques reproductives i de les cures, la baixa representació de les dones en els consells d'administració, la doble discriminació de les dones racialitzades o les violències masclistes.

Malgrat les dificultats persistents, s'ha aconseguit conquerir espais de poder econòmic, polític i cultural. L'augment de dones que ocupen llocs de lideratge a les institucions, empreses i organitzacions, així com l'aprovació de lleis per a l'equiparació salarial, són signes que aquesta força transformadora continua trencant sostres de vidre i erradicant terres enganxosos.

L'enfocament feminista interseccional ha esdevingut una eina clau en el camí per avançar en l'assoliment de drets socials col·lectius, en el desenvolupament de polítiques públiques que garanteixen els drets de tota la ciutadania i en la construcció d'una societat més equitativa, justa i democràtica.

I no podem oblidar que durant la darrera dècada hem assistit a mobilitzacions contra les violències masclistes que han estat un crit ferm i unitari contra els valors patriarcal, que posen en evidència les violències sexuals i estructurals presents en tots els àmbits de la nostra vida.

Però, malgrat aquests avenços, encara hem de vèncer molts obstacles, desafiaments i resistències per assolir una igualtat real.

No podem ignorar que han sorgit posicions extremistes i reaccionàries que, des de l'antifeminisme, volen desmantellar les conquestes que tant ens han costat. El neomasclisme, un masclisme que s'alia amb la dreta feixista i ultraconservadora i que es disfressa de noves estratègies que se serveixen de les xarxes socials per generar odi i divisió, constitueix una amenaça creixent per als drets de les dones i la nostra llibertat. Aquest nou masclisme té un impacte especialment pernicios entre la gent jove, que necessita més que mai espais d'empoderament i resistència feminista. De fet, segons els resultats de la segona Enquesta

Sociopolítica de 2024 del Centre d'Estudis d'Opinió (CEO), més de la meitat dels homes de 16 a 24 anys està molt o bastant d'acord amb el fet que el moviment feminista ha anat massa lluny.

Arreu del món, especialment en contextos conservadors, el feminisme ha enfrontat una dura ofensiva. Tots els avenços en els drets de les dones es veuen amenaçats per lleis restrictives i per discursos que qüestionen els drets que s'han guanyat.

En molts racons del món, la guerra i el conflicte armat continuen sent la cara més cruenta de la desigualtat i la violència. Les dones palestines, afganeses, sirianes, ucraïneses, i d'altres regions afectades per conflictes bèl·lics no només pateixen la destrucció de les seves terres i comunitats, sinó també una doble opressió: la violència de guerra combinada amb l'opressió patriarcal. A elles, a les seves veus silenciades, a les seves lluites per la supervivència i els seus drets, els donem el nostre suport i els expressem la nostra solidaritat.

Avui, tenim molts motius per fer una crida a continuar treballant per a l'equitat de gènere des de totes les administracions: Govern de la Generalitat, diputacions, consells comarcals i tots els ajuntaments. Sabem que les nostres comunitats són els espais de transformació més propers i des d'on podem construir estratègies creatives, eficients i socials per fer front a aquesta contraofensiva reaccionària. Continuem avançant en el camí de la igualtat, amb el compromís ferm de crear marcs institucionals, socials i polítics feministes arreu del territori que protegeixin els drets de totes les dones i les nenes.

És fonamental teixir aliances entre els col·lectius feministes, de dones, ecologistes, antiracistes i altres organitzacions progressistes per reforçar el poder de les nostres lluites comunes. Aquestes aliances han d'anar acompanyades de propostes i polítiques públiques transformadores. Hem d'unir esforços en la nostra lluita, perquè la igualtat no és només un dret, també és una eina de canvi social per a tot el conjunt de la societat.

Avançarem, no només pel passat que ens ha fet fortes, sinó pel futur que volem construir plegades. Un futur en què l'equitat de gènere sigui una realitat.

Per un futur feminista. Per una societat més lliure i igualitària.

Feministes avui, feministes sempre.